

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ο Κινέζος γελεί όταν δηγείται το θάνατο των οικείων του και η νεύση κλαίει όταν την πηγαίνουν πάνω στο φορείο στο σπίτι του συζύγου της.

— Οι Κινέζοι, ενώ απαντούν πρόθυμα σ' ένα πλήθος άσημάντων ερωτήσεων, προσβάλλονται όταν τους ρωτήσει κανένας φίλος τους για την υγεία της συζύγου και των παιδιών των.

— Όταν μπει ξένος στο σπίτι κανενός Κινέζου, ο νοικοκύρης σπεύδει να σκεπάσει το κεφάλι του και αρχίζει να τρίβει τα χέρια του.

— Στην Κίνα χρώμα του πένθους είναι το λευκό.

— Οι Κινέζοι γράφουν εκ δεξιών προς τα αριστερά και από τα πάνω προς τα κάτω, σε στήλες κάθετες, κατά τρόπο δηλαδή που τα βιβλία τους αρχίζουν από εκεί όπου τελειώνουν τα δικά μας.

— Στα Κινέζικα σχολεία, όταν οι μαθητές λένε το μάθημά τους, γυρίζουν τη ράχι τους προς το δάσκαλο.

— Στην Κίνα ο μητρικός άσπασμός είναι άγνωστος, γιατί ή μητέρα αντί να φιλήσει το παιδί της τό... μαρτζετα.

— Στα Κινέζικα δείτνα αρχίζουν από τα γλυκίσματα και τον πεπονόσπορο και τελειώνουν στα φρούτα και στο ζωμό.

— Οι Κινέζοι λπτείνουν πάντα γυρισμένοι προς τα δεξιά.

— Όταν στην Κίνα γύριζαν σάνια αρχίζουν από τη... στέγη, την όποια στηρίζουν με στύλους μέχρις ότου γίνουν κι οι στύλοι.

— Ωραία γυναίκα θεωρείται στην Κίνα εκείνη που έχει μητέρα πλακουτσή και ύποπτο πρόσωπο, πεσιμένο στους κορτάριους προς τα μέσα.

— Η μητέρας στην Κίνα μόλις γεννηθούν τα κορίτσια τους συνηθίζουν να πίνουν δυνατά τη μητέρα τους για να την κάνουν πλακουτσή, ή γουν... φουαί!

— Οι Κινέζοι, αντίθετος προς τους Ευρωπαίους, αφήνουν τα νύχια τους να μεγαλώνουν σε σημείο που πολλές φορές φτάνουν εις μήκος... δέκα πόντων!

— Μιά από τις εφτά περιπτώσεις διαζυγίου που προβλέπουν οι Κινέζικοι νόμοι είναι και η... φλυαρία της γυναίκας.

— Η εφημερίδες στην Κίνα είναι πολύ λίγες σχετικά με την Ευρώπη και ο αριθμός των αναγνωστών πολύ περιορισμένος.

— Και ένα περίεργο! Η ναυτική πιξίδα των Κινέζων είναι καμωμένη κατά τέτοιον τρόπο που να μη δείχνει το βορρά, αλλά το νότο.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Στην Ορεγόνη της Αμερικανής υπάκουε μία οικογένεια, της οποίας τα μέλη έχουν άλλωστες συνηθειές. Καθένας τους π. χ. είχε υποχρεωμένος να παίρνει το υπάκου του ξηι φορές το ήμεροναύτιον.

Εκτός των μελών της οικογενείας αυτής σε κανέναν άλλον δεν επιτρέπεται ή είσοδος μέσα στο σπίτι. Έπισεις όσοι άνηκον στην ιδιοκτητή αυτή οικογένεια εργάζονται επί μια έξαιτία συνεχώς και τον ήβδομο χρόνο ξεκουράζονται.

ροδσε να συντηρήσει κάλλιστα, έδασαξε άλλα όχτω χρόνια και τότε πέθανε.

» Η παράδοσι προσθέτει ότι την ήμερα που έθαβαν την ενδοσημένη του Φραγκίσκου πήγε κι' αυτοκτόνησε πάνω στον τάφο της ένας άνθρωπος που έμοιαζε μάλλον με φάντασμα.

» Το φάντασμα αυτό ήταν ο Ζάν Φερρόν, ο πλούσιος δικηγόρος, τού όποιου ή ζωή κατεστράφη από την άπιστία της συζύγου του.

» Όσο για το νεαρό Ρενέ, αυτός ακολουθούσε τη συμβουλή του άλλου προσηταμένου του, τού Φερρόν, κι' έφυγε άμεσα για τη Βουηγουνδία.

» Στην άρχή στενοχωρήθηκε γιατί έχανε την αγαπημένη του, αγρόπνησε, έκλαψε, αλλά στο τέλος παρηγορήθηκε. «Μα έμαθε το θάνατο της Ίωάννας, έκλαψε πάλι, αλλά την άκόμα νέος και παρηγορήθηκε γρήγορα.

» Όσοσο ο Ρενέ ξεακολουθούσε να θυμάται πάντα την ωραία Φερρονιέρα που τον είχε αγαπήσει άληθινά και που την αγαπήσε κι' αυτός μ' όλη τη θερμή της νεανικής καρδιάς του.

» Όσο για τόν Άλαιν Μπριντόν, τόν καρπούρη υπάλληλο τού Φερρόν, αυτός είχε μαζέψει άρεκετά παραδάνια και ζούσε ήσυχος.

» Άλλά μιά νύχτα μήκαν λωποδότες στο σπίτι του, τόν έκλεψαν και το πρωί βρέθηκε μαχαιρωμένος άπάνω στο κρεβάτι του!...»

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ: Η έρωτική ζωή, τα άποτροπία έγκλήματα και ο φρικώδης θάνατος της Μαρίας Δονιλόβνας.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Μετα την κατάληψη των Ίωαννίνων. Προς την Αϋλωνα. Ο στρατηγός Ίωάννου προσέλασε ακάθεκτος. «Όπου ξεφυτρώνουν στη μέση οι αδελφοί Γταλοί. Μιά δυσάρεστη διαταγή. Ο Ίωάννου έπιμένει. Προς τα έπισω με δάκρυα στα μάτια και βαρεία την καρδιά!... Ο Πατριάρχης Άλεξανδρείας... διπλωμάτης!...»

Όταν ο Έλληνας στρατός κατέλαβε τα Γιάννενα και έξευθή προς την Βόρειο Ήπειρο, ή Μεραρχία τού στρατηγού Ίωάννου, προχωρούσε προς την Αϋλωνα.

Την προέλασι αυτή την έμαθαν οι Γταλοί, οι κατασκοπεύοντες τις κινήσεις τού Έλληνικού στρατού και μεταχειριζόμενοι κάθε δόλο και άνανδρο μέσον έναντιόν του, και έπαισαν την Κυβέρνηση στην Αθήνα, να διατάξη να μην καταλάβη ο Ίωάννου την Αϋλωνα.

Ένώ λοιπόν ο Ίωάννου βρισκότανε στο Τεπελένι τόν πρόφτασε ένας δρομαίος άγγελιοφόρος, ο όποιος είχε σταλεί από τού Άργυροκάστρου, με μιά επείγουσα διαταγή τού ύπουργείου των Στρατιωτικών για τού στρατηγό.

Μόλις έλαβε τη διαταγή ο Ίωάννου κατάλαβε άμεσα πως τίνος πρόκειται, και γι' αυτό άντι να την άνοιξη, έβαλε τού φακέλλο στην τσέπη του και γυρίζοντας στον έφεδρο λοχαγό τότε κ. Βασ. Καβαδία, Πρόεδρο Πρωτοδικών σήμερα, στην Ήρατάρα της Κρήτης, τού ελε:

— Καταλαβαίνω τί μου γράφουν. Άλλά εγώ δεν θ' άνοιξω τού φακέλλο και θά τραβήξω ίσια για την Αϋλωνα.

Πράγματι δέ διατάξε να προχωρήσει έμπρος ή Μεραρχία του.

Την άλλη μέρα όμως ο κ. Καβαδίας και οι άλλοι άξιωματικοί κατόρθωσαν να πείσουν τού στρατηγό ν' άνοιξη την εξ α ι ρ ε τ ι κ ω σ ε π ε ι γ ο υ σ α ν διαταγή που είχε λάβει.

Ο Ίωάννου την άνοιξε, τη διάβασε και είδε πως δεν είχε πέσει έξω στις προβλέψεις του. Τό ύπουργείο τόν διάτασε να σταματήσει την προέλασι του, τού άπρόφρασε να καταλάβη την Αϋλωνα και τού συνιστούσε να γυρίσει πίσω και να μείνη στο Κοΐτσι της Χειμάρας.

Αντίκειν στο μέρος πούχε σταθεμένη ή Μεραρχία την ήμερα αυτή φανόντουσαν δύο μεγάλα Έλληνικά χωριά. Οι Καλαρρότες και ή Μπόλωνα.

— Πάμε να τούς χωρητήσουμε και τούς Έλληνες αυτούς, εκεί πέρα, ελε ο Ίωάννου κι' έπειτα θέλωμε τί θα κάμουμε.

Πράγματι δέ προήλασαν και κατέλαβαν και τα δύο αυτά χωριά.

Η Αϋλόν δεν άπέχε πεία παρά όχτω ώρες πελοπορικώς. Βρισκόταν δηλαδή πολύ κοντά κι' ο Ίωάννου άντιπονοούσε να πάη κι' ώς εκεί.

— Έ, πάμε να χωρητήσουμε και την Αϋλωνα; ελε άξαφνα στους άξιωματικούς του. Τί διάβολο, θά μάς διατάξουνε έμάς οι δρομομακαρονάδες;

Άλλά οι άξιωματικοί τόν έπεισαν ότι ή Κυβέρνησις για να δινή τέτοιες διαταγές είχε τού σκοπό της κι' έπρεπε να την ύπακούσουν.

Τότε ο Ίωάννου διακυρωμένος διάταξε τη Μεραρχία του να γυρίσει και να καταλισητή στο Κοΐτσι της Χειμάρας.

Πρό όλίγων ήμερών ή Α. Θ. Π. ο Πατριάρχης Μελέτιος της Άλεξανδρείας, έπηγε ν' άποχωρητήση τόν Πρωθυπουργό της Αίγυπτου Σίδν Πασά, προκειμένου να φύγη για τις ήλληνορθόδοξες κοινότητες των παραλίον της Βορείου Αφρικής.

Ο Πρωθυπουργός, στον όποιο άνηγγέλη ή έπίσκεψις τού Πατριάρχου, ψιθύρισε με προφανή δυσάρεσκια:

— Πάλι για τούς «Κανονισμούς θά μου μιλήση;... Άς εσιέλθω...»

Ο Πατριάρχης μήκρη στην αίσθησι και χαρήτησε τόν Πρωθυπουργό, λέγοντάς του:

— Έξοχότατε, ήθα να σάς άποχωρητήσω. Πηγαίνω να έπισκεφθώ τού πνευματικό μου ποίμνο στα παραλία της Βορείου Αφρικής.

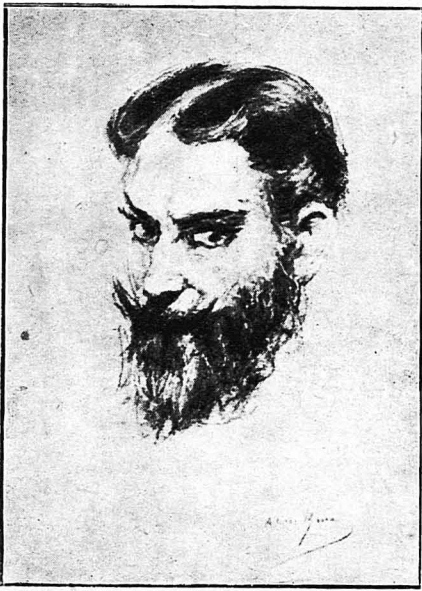
Όταν, Θεού θέλοντος, ξεαναγυρίσω, θά σάς ύπενωθώσιν την έκκομισιόν ύπόθεσι των Κανονισμών. Τώρα όμως δεν θά σάς πώ γι' αυτό ούτε λέξω.

Ο Σίδνυ χαμογέλασε και γυρίζοντας στον Διευθυντή τού Πολιτικού Γραφείου:

— Φροντίσατε, τού ελε, να έκοδη για την Α. Θ. Π... δ ι π λ ω μ α τ ι κ ή διαβατήριο.

Κι' έβγώνοντας κατόπιν τού διαταγή του αυτή για τού διαβατήριο τού Μελετίου, ψιθύρισε στους παρισταμένους:

— Αυτόν δεν ελε Πατριάρχης, ελε... θελωμάτης, βρε άδερφέ L...

Ο πολυς Μπέρναρ Σώ.

